

на сьогодні значну кількість послідовників не лише в Україні. Під його керівництвом 34 науковці захистили кандидатські, 5 — докторські дисертації.

Свій славний ювілей Юрій Гошко зустрів підготовкою до друку ґрунтовної монографії "Звичаєве право українців Карпат XV—XVIII століть".

За вагомий внесок в українську етнологічну науку йому присвоєне почесне звання "Заслуженого діяча науки і техніки України".

Многая Вам літ, шановний Юрію Григоровичу!

Ілона ЩЕРБАК

Київ

К. П. КАБАШНИКОВ — ДОСЛІДНИК СЛОВ'ЯНСЬКОГО ФОЛЬКЛОРУ

Костянтин Павлович Кабашников, білоруський учений, доктор філологічних наук, професор, лауреат Державної премії Білорусії, добре знаний у слов'янському світі своїми фольклористичними розвідками (а їх більше двохсот п'ятдесяти), а також діяльною участю в бюро Міжнародної комісії слов'янського фольклору при Міжнародному комітеті славістів та в бюро Міжнародної асоціації по вивченню й поширенню слов'янських культур.

Вихованець видатних фольклористів П. Г. Богатирьова, В. І. Чичерова, Е. В. Померанцевої, П. Д. Ухова, Костянтин Павлович усе своє життя присвятив дослідженню білоруського фольклору в контексті науки про народну творчість слов'янських країн. Він — автор першого післявоєнного вузівського посібника та хрестоматії з білоруського фольклору. Впродовж багатьох років керуючи відділом славістики Інституту мистецтвознавства, етнографії і фольклору, вчений згуртував колектив і очолив підготовку багатотомного видання "Беларуская народная творчасьць", одинадцять томів якого вийшли під його редактуванням та були ним упорядковані.

Разом з ученими Росії та України професор Кабашников працював над створенням колективних видань із східнослов'янського та слов'янського фольклору, серед них: "Востоочнославянская сказка. Сравнительный указатель сюжетов" (Л., 1979), "Общественный, семейный быт и духовная культура населения Полесья" (Мн., 1978), "Слов'янська фольклористика" (К., 1988), "Востоочнославянский фольклор. Словарь научной и народной терминологии" (Мн., 1993) — справедливість вимагає нагадати, що остання названа книга побачила світ в основному завдяки надзвичайній енергії та зусиллям у переборенні труднощів, які виникали на шляху до публікації, відповідального редактора цієї трудомісткої роботи — Костянтина Кабашникова.

З фольклористами України у Костянтина Павловича склалися міцні дружні стосунки, які тривають ось уже понад чотири десятиліття — з того часу як молодий науковець звернув на себе увагу не тільки якоюсь особливою душевною відкритістю, привітністю, але й глибиною фахових суджень та ерудицією, продемонстрованих у виступі на Всесоюзній конференції, присвяченій проблемам слов'янського народного спусу, що проходила в Києві у 1955 році.

Відтоді К. П. Кабашников постійно бере участь у наукових заходах, здійснюваних фольклористами України, спілкується з ними також на Міжнародних форумах, зокрема на VI, VII, IX та XI Міжнародних з'їздах славістів, де виступає з науковими доповідями.

В 1971 р. Костянтин Кабашников успішно захистив докторську дисертацію. Нам, його колегам, науковим однодумцям і друзям особливо приємно підкреслити, що захист відбувся у Києві, на засіданні спецради Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії ім. М. Т. Рильського АН УРСР. Пізніше Костянтин Павлович увійшов до складу спеціалізованої Вченої ради ІМФЕ НАНУ, часто виступає як офіційний опонент, рецензує докторські й кандидатські дисертації. Редколегія журналу НТЕ цінує його як автора статей, окремі з яких, до речі, написані разом з науковцями відділу мистецтва й народної творчості зарубіжних країн, як наслідок аналізу матеріалу, зібраного під час спільних експедицій в українське та білоруське Полісся.

У цьому році Костянтин Кабашников — ювіляр. Колектив ІМФЕ імені М. Т. Рильського НАНУ сердечно вітає його з подоланням сімдесятирічного рубежу і бажає здоров'я, наснаги і сил для подальших творчих злетів.

Наталія ШУМАДА

Київ